

Arrest

nr. 300 883 van 31 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten.

Op 24 maart 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 maart 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 14 april 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een etnische Tamil te zijn. U bent afkomstig van Kilinochchi, waar u woonde van uw geboorte tot uw vertrek uit het land.

U was sinds 2019 werkzaam in een klein mediabedrijf in Sri Lanka, en werkte voor hen als reporter en verdeler van de magazines. Op 27 november 2021 werd u op een kruispunt tegengehouden door twee leden van de TID (Terrorist Investigation Division), die u zeiden om te stoppen met het verdelen van de magazines, uw persoonlijke gegevens vroegen, u sloegen, en uw laptop in beslag namen. Daarop werd u herhaaldelijk gebeld met de vraag u aan te melden bij het kantoor van de TID in Kilinochchi, wat u negeerde. Daarop werd er door agenten in burger op 20 december 2021 een schriftelijke uitnodiging afgeleverd bij u thuis terwijl u daar niet was, met de vraag u op 27 december 2021 aan te melden bij het hoofdkantoor van de TID in Colombo. Hierop verstopte u zich bij uw zus die elders woonde terwijl u uw vertrek uit het land voorbereidde.

U verliet Sri Lanka op 1 maart 2022, en reisde met een vals paspoort via Colombo naar Doha, en zo verder naar Roemenië, waar u binnenkwam met een vals visum. U kwam aan in België op 11 maart 2022 en verzocht hier om internationale bescherming op 24 maart 2022. Ter staving van uw relaas legt u voor: twee perskaarten, een kopie van een geboorteakte, een bericht van de politie, een brief van de Jaffna press club, een krantenartikel met vertaling, en kopieën van foto's van uw aanwezigheid bij een protest in Sri Lanka en een protest in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat u daar vreest opgepakt te worden onder het regime van de terrorismepreventiewet. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

*Er kan **ten eerste** op gewezen worden dat u geen antwoord kan geven op de vraag waarom u specifiek het doelwit zou worden van de TID. U verklaart dat u werkzaam was voor een legale en geregistreerde mediaorganisatie die tot op vandaag actief is in Sri Lanka (CGVS p. 5, 6), en dat alle medewerkers waar u weet van hebt die actief waren tijdens uw tewerkstelling, nu nog steeds werkzaam zijn, met inbegrip van minstens één van de andere reporters (CGVS p. 6, 7). Geen van hen zou het doelwit geweest zijn van een gelijkaardig onderzoek als hetgeen waar u gewag van maakt (CGVS p. 7). Hierover bevestigd speculeert u dat de reden hiervoor is dat u als reporter zichtbaar en in het veld was (CGVS p. 17, 18), maar u gaf eerder al aan dat minstens twee andere reporters in het team waren, waarvan de enige die door de politie ooit bedreigd geweest zou zijn zeker nog steeds actief is volgens u (CGVS p. 6, 7). Het zou trouwens ook enkel gaan om een magazine met een oplage van 600 exemplaren, wat tout court al te gering lijkt om veel aandacht te trekken (CGVS p. 6). Het valt maar moeilijk te geloven dat u en u alleen als werknemer van deze kleine organisatie het doel zou worden van de Sri Lankaanse overheid, terwijl de rest van het bedrijf ongemoeid wordt gelaten tot op vandaag, zonder dat u hier een overtuigende reden voor kan aanreiken.*

***Ten tweede** maakt u ook nooit duidelijk waar u beticht van zou worden. U verklaart dat u meermaals gesommeerd werd op de kantoren van de TID, eerst in Kilinochchi en dan in Colombo, maar kan niet zeggen of u ergens van beschuldigd wordt of waarvan, noch kan u verwijzen naar zaken zoals een aanhoudingsbevel of een vonnis tegen u (CGVS p. 13, 14). Bovendien geeft u aan dat u ook geen bijzondere pogingen hebt ondernomen om dit te achterhalen, en bijvoorbeeld geen advocaat inschakelde in deze (CGVS p. 13, 14). Ook dit valt maar moeilijk te geloven; u zou zodanig bevreesd zijn omwille van een vraag om u aan te melden bij de TID dat u drie maanden lang onderduikt en uw vertrek uit het land organiseert, maar neemt anderzijds niet eens de moeite om een advocaat in te schakelen om te achterhalen wat er u eigenlijk boven het hoofd zou hangen. Dit doet uw reden voor vertrek gekunsteld overkomen.*

***Ten derde** legt u weinig coherente, en tegenstrijdige verklaringen af over de reacties en (gebrek) aan steun vanwege uw collega's en baas binnen de mediaorganisatie. U verklaart in deze primo dat u na de confrontatie en verschillende telefonische vragen om u aan te melden, steeds de boodschap kreeg van uw collega's om deze zaken niet ernstig te nemen en ze te negeren (CGVS p. 10, 11). Evenwel, van zodra*

u de schriftelijke uitnodiging kreeg, zouden al uw collega's plots zodanig bang geworden zijn dat ze helemaal niets meer voor u durfden doen, zoals uw zaak onder de aandacht brengen (CGVS p. 14). Dit is maar weinig consistent; u wist naar eigen zeggen vanaf het begin dat u in het vizier kwam van de TID (CGVS p. 9), waardoor deze plotse shift van "neem het niet serieus en negeer het" naar "paniek" (CGVS p. 10, 11, 14) enige onderbouwing mist.

Aansluiten daarop is het secundo niet geloofwaardig dat uw collega's bij de media-organisatie zouden weigeren om te berichten over uw zaak en in paniek raakten. U verklaarde namelijk zelf over artikels die jullie publiceerden dat "vele mensen van de media worden aangevallen rond deze periode, zo'n artikels kregen voorrang" (CGVS p. 7). Dat uw collega's dan plots zouden terugschrikken om te berichten over uw zaak specifiek komt maar weinig aannemelijk over.

Tertio legt u trouwens zeer vreemde verklaringen af over de positie van uw baas, de "admin" van het mediabedrijf. U verklaarde hierover dat deze persoon een politicus was en het magazine sponsorde (CGVS p. 6). Gevraagd of u hem probeerde inschakelen om u te helpen of om meer informatie over uw zaak te proberen bekomen, stelt u dat dit niet mogelijk was omdat het niet publiek geweten mocht zijn dat deze politicus achter het mediabedrijf zat, en hij daarom niet betrokken kon raken (CGVS p. 14). Deze bewering wordt evenwel gelogenstraft door de vaststelling dat de naam van deze politicus en zijn positie in het mediabedrijf eenvoudig op de door u voorgelegde perskaarten te lezen staat (document 1; CGVS p. 6, 14), waar u op gewezen werd en waarop u enkel uw ongeloofwaardige bewering bleef herhalen (CGVS p. 14, 15). Een dergelijke transparante onwaarheid is duidelijk niet meer dan een ad hoc poging om de vaststelling te weerleggen dat u kennelijk geen pogingen gedaan zou hebben in eigen land uw zaak verder te proberen onderzoeken of op te lossen, wat allerm minst geloofwaardig overkomt.

Ten vierde valt het op dat uw verklaringen voor het CGVS enigszins verschillen van wat u eerder voor de DVZ verklaarde. U stelde daar nog dat, bij de eerste interactie met de leden van de TID, u enkel tegengehouden werd en ze uw naam opschreven, en dan lieten gaan (vragenlijst CGVS dd. 14 juni 2022). Voor het CGVS echter stelt u dat u tegengehouden werd, geduwd, geslagen, en dat uw laptop in beslag genomen werd (CGVS p. 10). Gewezen op dit verschil, beweert u dat u bij de DVZ nochtans hetzelfde gezegd zou hebben (CGVS p. 10), maar dit blijkt niet uit het verslag dat u voorgelezen werd en u tekende. Hierdoor lijkt het alsof uw relaas evolueert in de vertelling, wat de geloofwaardigheid ervan ondermijnt.

Ten vijfde moet gewezen worden op een aantal merkwaardigheden en discrepanties tussen de documenten die u voorlegt en hetgeen u verklaart. Zo legt u primo een formulier van de politie voor waarmee u gesommeerd zou zijn naar het hoofdkantoor van de TID. U verklaarde hierover dat er in deze uitnodiging geen tijdstip gegeven werd om u aan te melden (CGVS p. 12), maar uit vertaling blijkt dat u opgeroepen werd om 9u 's morgens (vertaling document 3). Dat u niet goed geïnformeerd bent over één van de weinige documenten die u kan voorleggen om uw voorgehouden problemen te staven, ondergraaft de aannemelijkheid hiervan verder.

Secundo legt u ook een brief voor van de Jaffna Press Club (document 4). Hiervan kan u niet zeggen wie deze opgesteld heeft, noch wat de positie van de briefopsteller is (CGVS p. 15). Dat u zich niet informeert over, het moet herhaald worden, één van de weinige stukken die u kan voorleggen om uw voorgehouden problemen te staven, getuigt maar van weinig interesse in uw eigen zaak en komt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees niet ten goede.

Om bovenstaande redenen kan u niet aannemelijk maken dat u in Sri Lanka bij tergekeer een vrees voor vervolging loopt omwille van uw voorgehouden tewerkstelling als journalist aldaar.

U verwijst ook naar een voorgehouden incident waarbij u in 2015 kort vastgehouden geweest zou zijn en legt een krantenartikel voor om dit te staven (CGVS p. 19, 20, document 5), maar stelt dat dit vandaag de dag geen rol meer speelt (CGVS p. 19), waardoor dit niet kan dienen als grond voor een actuele vrees voor vervolging..

U geeft ook aan dat u in België hebt deelgenomen aan activiteiten van het Tamil Coordinating Committee (TCC), zij het als deelnemer aan activiteiten en niet als organisator of lid van de organisatie (CGVS p. 19; document 7). Hierbij dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang.

Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde

overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België heeft deelgenomen aan een manifestatie en een culturele activiteit (CGVS p. 19), noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakte u immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in België. Bovendien legt hier geen enkel begin van bewijs van neer. U heeft dus niet aangetoond dat uw activiteiten van België gekend zijn bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Uit de informatie in het administratief dossier ("COI Focus: Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt bovendien geenszins dat personen met een dergelijke beperkte rol in de diaspora nood hebben aan internationale bescherming louter omwille van hun activiteiten in het buitenland.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliert in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat u om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetwijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetwijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U kan het document waarmee u Sri Lanka hebt verlaten immers niet voorleggen en stelt dat dit ingehouden werd door de smokkelaar, noch presenteert u enige andere documenten zoals een boarding pass en dergelijke op basis waarvan deze zaken zouden vastgesteld kunnen worden (CGVS p. 3). Het gaan om niet meer dan een blote bewering uwentwege.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel betoogt verzoeker als volgt:

“Verzoeker werd het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut geweigerd daar het CGVS meent dat hij niet voldoende aangetoond heeft dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

- Motiveringsplicht:

De motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

(Dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden). De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

Uit de bestreden beslissing kan op geen enkele wijze afgeleid worden op welke basis dan wel de beslissing is genomen. Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.

De Conventie van Genève van 1951 omschrijft een vluchteling als volgt: “Elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of, indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of wil inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging”.

Verzoeker is ervan overtuigd dat hij aan deze omschrijving voldoet en begrijpt dan ook niet waarom het CGVS een negatieve beslissing heeft genomen met betrekking tot zijn asielaanvraag. Huidige beslissing is dan ook een schending van de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie.”

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bundel rapporten inzake de algemene situatie in Sri Lanka (stuk 3).

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart Sri Lanka te zijn ontvlucht omdat hij als journalist werd gevisieerd door leden van de ‘Terrorist Investigation Division’ (hierna: de TID). Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker niet kan duiden waarom hij door de TID werd gevisieerd, terwijl de rest van zijn collega’s tot op heden geen problemen hebben ondervonden, temeer daar de oplage van het magazine waar verzoeker voor werkte, beperkt is:

*“Er kan **ten eerste** op gewezen worden dat u geen antwoord kan geven op de vraag waarom u specifiek het doelwit zou worden van de TID. U verklaart dat u werkzaam was voor een legale en geregistreerde mediaorganisatie die tot op vandaag actief is in Sri Lanka (CGVS p. 5, 6), en dat alle medewerkers waar u weet van hebt die actief waren tijdens uw tewerkstelling, nu nog steeds werkzaam zijn, met inbegrip van minstens één van de andere reporters (CGVS p. 6, 7). Geen van hen zou het doelwit geweest zijn van een gelijkaardig onderzoek als hetgeen waar u gewag van maakt (CGVS p. 7). Hierover bevestigd speculeert u dat de reden hiervoor is dat u als reporter zichtbaar en in het veld was (CGVS p. 17, 18), maar u gaf eerder al aan dat minstens twee andere reporters in het team waren, waarvan de enige die door de politie ooit bedreigd geweest zou zijn zeker nog steeds actief is volgens u (CGVS p. 6, 7). Het zou trouwens ook enkel gaan om een magazine met een oplage van 600 exemplaren, wat tout court al te gering lijkt om veel aandacht te trekken (CGVS p. 6). Het valt maar moeilijk te geloven dat u en u alleen als werknemer van deze kleine organisatie het doel zou worden van de Sri Lankaanse overheid, terwijl de rest van het bedrijf ongemoeid wordt gelaten tot op vandaag, zonder dat u hier een overtuigende reden voor kan aanreiken.”;*

(ii) verzoeker evenmin kan duiden waar hij van zou worden beschuldigd, hetgeen des te meer klemmt daar hij geen moeite deed om dit te achterhalen door bijvoorbeeld een advocaat in te schakelen, terwijl hij wel drie maanden onderdook bij zijn zus om zijn vertrek uit Sri Lanka voor te bereiden:

*“**Ten tweede** maakt u ook nooit duidelijk waar u beticht van zou worden. U verklaart dat u meermaals gesommeerd werd op de kantoren van de TID, eerst in Kilinochchi en dan in Colombo, maar kan niet zeggen of u ergens van beschuldigd wordt of waarvan, noch kan u verwijzen naar zaken zoals een*

aanhoudingsbevel of een vonnis tegen u (CGVS p. 13, 14). Bovendien geeft u aan dat u ook geen bijzondere pogingen hebt ondernomen om dit te achterhalen, en bijvoorbeeld geen advocaat inschakelde in deze (CGVS p. 13, 14). Ook dit valt maar moeilijk te geloven; u zou zodanig bevreesd zijn omwille van een vraag om u aan te melden bij de TID dat u drie maanden lang onderduikt en uw vertrek uit het land organiseert, maar neemt anderzijds niet eens de moeite om een advocaat in te schakelen om te achterhalen wat er u eigenlijk boven het hoofd zou hangen. Dit doet uw reden voor vertrek gekunsteld overkomen.”;

(iii) verzoeker onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de reactie van zijn collega's en zijn baas binnen het mediabedrijf:

“Ten derde legt u weinig coherente, en tegenstrijdige verklaringen af over de reacties en (gebrek) aan steun vanwege uw collega's en baas binnen de mediaorganisatie. U verklaart in deze primo dat u na de confrontatie en verschillende telefonische vragen om u aan te melden, steeds de boodschap kreeg van uw collega's om deze zaken niet ernstig te nemen en ze te negeren (CGVS p. 10, 11). Evenwel, van zodra u de schriftelijke uitnodiging kreeg, zouden al uw collega's plots zodanig bang geworden zijn dat ze helemaal niets meer voor u durfden doen, zoals uw zaak onder de aandacht brengen (CGVS p. 14). Dit is maar weinig consistent; u wist naar eigen zeggen vanaf het begin dat u in het vizier kwam van de TID (CGVS p. 9), waardoor deze plotse shift van “neem het niet serieus en negeer het” naar “paniek” (CGVS p. 10, 11, 14) enige onderbouwing mist.

Aansluiten daarop is het secundo niet geloofwaardig dat uw collega's bij de media-organisatie zouden weigeren om te berichten over uw zaak en in paniek raakten. U verklaarde namelijk zelf over artikels die jullie publiceerden dat “vele mensen van de media worden aangevallen rond deze periode, zo'n artikels kregen voorrang” (CGVS p. 7). Dat uw collega's dan plots zouden terugschrikken om te berichten over uw zaak specifiek komt maar weinig aannemelijk over.

Tertio legt u trouwens zeer vreemde verklaringen af over de positie van uw baas, de “admin” van het mediabedrijf. U verklaarde hierover dat deze persoon een politicus was en het magazine sponsorde (CGVS p. 6). Gevraagd of u hem probeerde inschakelen om u te helpen of om meer informatie over uw zaak te proberen bekomen, stelt u dat dit niet mogelijk was omdat het niet publiek geweten mocht zijn dat deze politicus achter het mediabedrijf zat, en hij daarom niet betrokken kon raken (CGVS p. 14). Deze bewering wordt evenwel gelogenstraft door de vaststelling dat de naam van deze politicus en zijn positie in het mediabedrijf eenvoudig op de door u voorgelegde perskaarten te lezen staat (document 1; CGVS p. 6, 14), waar u op gewezen werd en waarop u enkel uw ongeloofwaardige bewering bleef herhalen (CGVS p. 14, 15). Een dergelijke transparante onwaarheid is duidelijk niet meer dan een ad hoc poging om de vaststelling te weerleggen dat u kennelijk geen pogingen gedaan zou hebben in eigen land uw zaak verder te proberen onderzoeken of op te lossen, wat allerm minst geloofwaardig overkomt.”;

(iv) verzoekers verklaringen over de confrontatie met leden van de TID op de Dienst Vreemdelingenzaken niet overeenstemmen met hetgeen hij hierover op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde:

“Ten vierde valt het op dat uw verklaringen voor het CGVS enigszins verschillen van wat u eerder voor de DVZ verklaarde. U stelde daar nog dat, bij de eerste interactie met de leden van de TID, u enkel tegengehouden werd en ze uw naam opschreven, en dan lieten gaan (vragenlijst CGVS dd. 14 juni 2022). Voor het CGVS echter stelt u dat u tegengehouden werd, geduwd, geslagen, en dat uw laptop in beslag genomen werd (CGVS p. 10). Gewezen op dit verschil, beweert u dat u bij de DVZ nochtans hetzelfde gezegd zou hebben (CGVS p. 10), maar dit blijkt niet uit het verslag dat u voorgelezen werd en u tekende. Hierdoor lijkt het alsof uw relaas evolueert in de vertelling, wat de geloofwaardigheid ervan ondermijnt.”;

(v) verzoekers kennis over de door hem voorgelegde oproepingsbrief en de brief van de Jaffna Press Club (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) gebrekkig is, hetgeen getuigt van een gebrek aan interesse en aldus verder afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas:

“Ten vijfde moet gewezen worden op een aantal merkwaardigheden en discrepanties tussen de documenten die u voorlegt en hetgeen u verklaart. Zo legt u primo een formulier van de politie voor waarmee u gesommeerd zou zijn naar het hoofdkantoor van de TID. U verklaarde hierover dat er in deze uitnodiging geen tijdstip gegeven werd om u aan te melden (CGVS p. 12), maar uit vertaling blijkt dat u opgeroepen werd om 9u 's morgens (vertaling document 3). Dat u niet goed geïnformeerd bent over één van de weinige documenten die u kan voorleggen om uw voorgehouden problemen te staven, ondergraaft de aannemelijkheid hiervan verder.

Secundo legt u ook een brief voor van de Jaffna Press Club (document 4). Hiervan kan u niet zeggen wie deze opgesteld heeft, noch wat de positie van de briefopsteller is (CGVS p. 15). Dat u zich niet informeert over, het moet herhaald worden, één van de weinige stukken die u kan voorleggen om uw voorgehouden problemen te staven, getuigt maar van weinig interesse in uw eigen zaak en komt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees niet ten goede.”;

(vi) verzoeker stelt dat het incident waarbij hij in 2015 kort werd vastgehouden, en waarover hij een krantenartikel voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), heden geen rol meer speelt, zodat hieruit geen nood aan internationale bescherming kan blijken:

“U verwijst ook naar een voorgehouden incident waarbij u in 2015 kort vastgehouden geweest zou zijn en legt een krantenartikel voor om dit te staven (CGVS p. 19, 20, document 5), maar stelt dat dit vandaag de dag geen rol meer speelt (CGVS p. 19), waardoor dit niet kan dienen als grond voor een actuele vrees voor vervolging..”;

(vii) er geen elementen voorliggen waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers deelname aan betogingen van het ‘Tamil Coordinating Committee’ (hierna: de TCC) in België bij de Sri Lankaanse autoriteiten bekend is en/of dat hij omwille hiervan in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zal komen:

“U geeft ook aan dat u in België hebt deelgenomen aan activiteiten van het Tamil Coordinating Committee (TCC), zij het als deelnemer aan activiteiten en niet als organisator of lid van de organisatie (CGVS p. 19; document 7). Hierbij dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang.

Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “Note on refugee sur place claims”, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, “Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”, Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België heeft deelgenomen aan een manifestatie en een culturele activiteit (CGVS p. 19), noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakte u immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in België. Bovendien legt hier geen enkel begin van bewijs van neer. U heeft dus niet aangetoond dat uw activiteiten van België gekend zijn bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Uit de informatie in het administratief dossier (“COI Focus: Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt bovendien geenszins dat personen met een dergelijke beperkte rol in de diaspora nood hebben aan internationale bescherming louter omwille van hun activiteiten in het buitenland.”;

(viii) verzoeker niet om internationale bescherming verzocht in de Europese landen waar hij doorheen reisde op weg naar België:

“Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliel in de landen die u

passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.”;

(ix) de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

“De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.”;

(x) een terugkeer als Tamil naar Sri Lanka voor verzoeker mogelijk is:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee

paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U kan het document waarmee u Sri Lanka hebt verlaten immers niet voorleggen en stelt dat dit ingehouden werd door de smokkelaar, noch presenteert u enige andere documenten zoals een boarding pass en dergelijke op basis waarvan deze zaken zouden vastgesteld kunnen worden (CGVS p. 3). Het gaan om niet meer dan een blote bewering uwentwege.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

De Raad stelt vast dat verzoeker met betrekking tot zijn eigenlijke vluchtrelaas, met name zijn problemen met de TID, er niet in slaagt om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing dienaangaande een ander licht te werpen. Waar hij stelt dat hij eensluidende verklaringen aflegde over zijn werk als journalist, dat hij zijn taken, die zeer uiteenlopend waren omdat het een kleine onderneming was, kan beschrijven en de namen van alle medewerkers kon meedelen, dient erop gewezen dat heden niet wordt betwijfeld dat verzoeker als journalist heeft gewerkt. Dit doet evenwel op zich geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn voorgehouden problemen met de TID niet aannemelijk weet te maken. Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift zelf op dat het magazine waarvoor hij werkte, zich kritisch uitte ten aanzien van het beleid van de Sri Lankaanse overheid, dat journalisten vaak werden tegengehouden in de hoop hen af te schrikken en dat reeds meermaals journalisten zonder enige waarschuwing werden gearresteerd en zonder proces in de gevangenis belanden op basis van de terrorismepreventiewet. Het is in deze door hem geschetste context dan ook geenszins aannemelijk dat verzoekers collega's en baas hem aanvankelijk aanraadden om de confrontatie met leden van de TID en de telefonische vragen achteraf niet ernstig te nemen. Verzoeker en zijn collega's waren immers klaarblijkelijk op de hoogte van de intimiderende praktijken van de TID. Dat verzoeker en zijn collega's de confrontatie met de TID aanvankelijk niet ernstig namen, is dan ook allerminst logisch. Dit klemmt des te meer waar verzoeker verklaart dat zijn collega's en zijn baas opeens bang zouden worden en niets meer voor hem durfden doen zodra verzoeker een schriftelijke uitnodiging kreeg. Waar verzoeker stelt dat leden en sympathisanten van de 'Liberation Tigers of Tamil Eelam' (hierna: de LTTE) door de Sri Lankaanse autoriteiten worden geïsoleerd, dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde geen banden te hebben gehad met de LTTE. Voor het overige herhaalt verzoeker in zijn verzoekschrift enkel meermaals dat hij een schriftelijk bevel kreeg om zich bij de TID aan te melden, dat hij werd geslagen en dat zijn laptop werd afgenomen en dat hij zich als journalist kritisch uitliet ten opzichte van de Sri Lankaanse overheid, waarmee hij in feite niet verder komt dan het volharden in zijn vluchtrelaas.

Dergelijk verweer is op zich niet van aard om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing met betrekking tot dit relaas een ander licht te werpen. Gezien het voorgaande, blijven deze motieven dan ook onverminderd overeind en dient besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers problemen met de TID. Evenmin kan worden aangenomen dat hij omwille van zijn deelname aan betogingen van de TCC in België problemen zal ondervinden ingeval van terugkeer naar Sri Lanka.

Verder gaat verzoeker in op zijn eventuele terugkeer naar Sri Lanka als Tamil en de landeninformatie die daaromtrent in de bestreden beslissing wordt aangehaald. Hij stelt dat de grondwetswijziging in Sri Lanka en de gevolgen hiervan voor minderheidsgroepen niet werden onderzocht. Hij verwijst daarbij naar een arrest van de Raad waarin een beslissing van de commissaris-generaal werd vernietigd omdat verder onderzoek nodig was naar de algehele situatie in Sri Lanka. Hij betoogt dat: *“De situatie is geëscaleerd sinds de laatste verkiezingen (ontslag van de ministers en President, slechte financiële situatie, ...). Hieromtrent wordt niets meer gemotiveerd dat in vorige negatieve beslissingen m.b.t. Sri Lankaanse personen.”* Hij wijst er verder op dat de informatie in de COI Focus, vermeld in de bestreden beslissing, *“voor de overgrote meerderheid”* dateert van voor 2020 en dat het aftreden van de president en de gevolgen hiervan niet werden opgenomen. Hij stelt dat: *“Indien hij dient terug te keren wordt hij, bij arrestatie, gefolterd en mogelijks vermoord zeker eens men weet heeft van zijn asielaanvraag en men weet heeft van zijn beroep als journalist die zich kritisch uitlaten tegen de overheid.”*

De Raad stelt vast dat verzoeker zelf geen objectieve informatie bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) en diens analyse hiervan in de bestreden beslissing onjuist, onvolledig en/of achterhaald zou zijn. De informatie toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 3) heeft immers enkel betrekking op de socio-economische situatie in Sri Lanka, doch niet op de situatie van de Tamils. Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad (vermoedelijk arrest nr. 277 218 van 8 september 2022 en niet het in het verzoekschrift vermelde arrest nr. 275 759, dat gaat over een beroep in het annulatiecontentieux tegen een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken), dient erop gewezen dat in dit arrest wordt vastgesteld dat de situatie in Sri Lanka op dat moment was gewijzigd ten opzichte van de situatie zoals omschreven in de COI Focus *“Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils”* van 15 juli 2021, waardoor deze COI Focus in het licht van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet niet langer als afdoende recent kan worden beschouwd. *In casu* ligt echter wel een meer recente COI Focus voor, met name de COI Focus *“Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils”* van 13 september 2022, waarin wel degelijk rekening wordt gehouden met de recente ontwikkelingen in Sri Lanka, met name de grondwetswijziging en het aftreden van voormalig president Gotabaya Rajapaksa. Er wordt gemeld dat dit aftreden de invloed van de familie Rajapaksa op het politieke leven zal doen uitdoven, doch dat de macht van het leger gehandhaafd blijft (p. 12). Er blijkt dan ook niet dat de politieke ontwikkelingen in Sri Lanka zich intussen hebben vertaald naar een ingrijpende wijziging van de manier waarop Tamils in Sri Lanka worden behandeld sedert het aftreden van de voormalig president Gotabaya Rajapaksa. Zoals gesteld, brengt verzoeker ook geen – meer recente – objectieve stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat anders zou moeten worden besloten. Tevens dient erop gewezen dat de verzoeker om internationale bescherming wiens beschermingsverzoek werd onderzocht in het voormelde arrest van 8 september 2022, wel een band had met de LTTE, *quod non in casu*. Waar verzoeker stelt dat hij ingeval van terugkeer naar Sri Lanka zal worden gevisieerd indien de Sri Lankaanse autoriteiten weet hebben van zijn verzoek om internationale bescherming, dient vastgesteld dat uit de COI Focus *“Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils”* van 13 september 2022 blijkt dat het verzoeken om internationale bescherming in het buitenland niet strafbaar is in Sri Lanka, dat afgewezen verzoekers om internationale bescherming ingeval van terugkeer naar Sri Lanka kunnen worden ondervraagd door de Immigratiedienst, doch hierbij worden Tamils niet specifiek gevisieerd (p. 27). Waar verzoeker wijst op zijn werk als journalist, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van dit werk door de Sri Lankaanse autoriteiten werd gevisieerd en dat het magazine waarvoor hij werkte een beperkte oplage kent. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker louter omwille van zijn werk als journalist ingeval van terugkeer naar Sri Lanka zal worden gevisieerd door de Sri Lankaanse autoriteiten.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de motivering uit de bestreden beslissing inzake de mogelijkheid voor verzoeker om als Tamil naar Sri Lanka terug te keren, te weerleggen. Ook deze motivering blijft derhalve onverminderd overeind.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt verder de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen.

De kernvraag is of de huidige algemene socio-economische situatie in Sri Lanka overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt: *“Sri Lanka lijdt (onder) de grootste economische crisis van de laatste 70 jaar. Zij staan op de rand van het faillissement. Omwille van deze economische crisis hebben de ministers en president reeds hun ontslag aangeboden. Door deze economische crisis zijn er verschillende rellen uitgebroken. Het UN human rights chief heeft dit geweld ook reeds veroordeeld en zal deze situatie opvolgen. Deze schade vloeit wel degelijk voort uit gedragingen van derden en treft de volledige Sri Lankaanse bevolking. Een groot deel van de bevolking leeft momenteel onder de armoedegrens en dit aantal zal nog verhogen in de volgende maanden. Er is niet enkel de enorme inflatie waar rekening mee gehouden moet worden, ook de brandstofprijzen schieten de pan uit. Hieromtrent werd geen enkel onderzoek gevoerd. Nochtans is dit tevens een belangrijk element in het dossier van Sri Lanka. Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).”*

Uit de COI Focus *“Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils”* van 13 september 2022 blijkt dat het noorden en oosten van Sri Lanka, de traditionele Tamilgebieden, worden geconfronteerd met landbezettingen door de Sri Lankaanse overheid, dat het overheidstoezicht een belangrijk obstakel vormt voor de integratie van voormalige LTTE-strijders (*quod non in casu*), en dat Sri Lanka tijdens de laatste regeerperiode van de Rajapaksa's is terechtgekomen in een diepe economische crisis. Sri Lanka is niet meer in staat om internationale betalingen uit te voeren, de inflatie creëert voedselonzeekerheid voor 38% van families en dat 70% van de bevolking het moet stellen met minder voedsel dan voor de crisis. UNICEF maakt melding van een humanitaire noodsituatie. De oorzaak voor de economische en hieruit voortvloeiende humanitaire malaise in Sri Lanka is te vinden bij de impact van de Covid-19-pandemie op het toerisme, tegenvallende thee- en rijsttoegsten en deel ook het roekeloze beleid van minister van Financiën Basil Rajapaksa.

Uit de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 3) blijkt dat de Sri Lankaanse overheid intussen stappen onderneemt om de Sri Lankaanse economie weer aan te zwengelen, al wordt erop gewezen dat de negatieve effecten van het vorige regime en van de coronapandemie nog wel enige tijd zullen

nawerken. Hoe dan ook trachten de Sri Lankaanse autoriteiten aan de economische crisis in het land het hoofd te bieden, in samenwerking met onder andere het IMF.

Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Sri Lanka overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de Sri Lankaanse autoriteiten of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de Sri Lankaanse autoriteiten of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Sri Lanka op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER